

שערי תשובה

[illegible]

ביאור הלכה

לכאורה דשארי אצרים אסור דאל"ה היה להם לכולו דכל שאני דרוק כ"כ
גופו או רובו מותר והכל בכלל וגם אין דסימן שכ"ו אינו פשוט כ"כ
לפי"ן אלא דרמיה דמקור הדין דרמ"א דסימן שכ"ו נובע הוא מהרמ"א
הלכות מקלות בסופו הביאו הכ"י שם ומדבריו מוכח דה"ה צענינו דס"ל
ולתננו לאו דוקא דה"ה לשאר אצרים אבל מ"מ לדינא צענינו לא
היה הרמ"א בזה ומשמע לכאורה דלא נראה לו להקל בדעתו אלא שם
אשון רמיה דהוא דרובן לכובע אבל לא להסח אשון שהוא דלוריתא
לכמה פוסקים וצנחאוי הלא מוכח דהוא דלדקור והוא חולק לאדיא גם
על הדין דשכ"ו דכתב שם לאדיא בשבת דלף אבר אחד חוץ פניו יום
ורגליו אסור וכ"נ גם דעת רש"י שם גבי מיסח אלוטית בפשוטו והכ"י
הרבים בזה ודומק לפרשו ע"ש ומכל זה נראה לכאורה דצענינו שיש בו
שם אסור דלוריתא עכ"פ אין להקל אלא דביו"ד ס"ן קל"ט העתיק
המחבר דיו דהרמ"א להלכה אלא שהעתיקו צענינו קצת שלא כתב דמותות
הסח קיתוק לרחוק בית הקברים כמו שכתב הרמ"א ל"שעטתו דרגליו לאו
דוקא אלא כתב דמותות לרחוק בית הקברים בצעט מים שחטחו אפילו
צו"ע ואולי צדקה שיהא לשון אכן לדינא כש"ך שם הביא בשם המ"ס
הדומק על הרמ"א ודעתו נמי דלויי רק לפניו ידיו ורגליו החירו ע"ש
וגוף הספר אינו נידון ואף להמחבר אין לדמות רחיצת רשות לרחיצת
בית הקברים דלויי שמך המחבר על הרמ"א רק הסח שהוא לצורך צניות
היה אמנם אה"כ מלאחי בחדושי הרשב"א בשבת דדפתו נמי דפניו
ידיו ורגליו לאו דוקא דה"ה שאר אצרים על שם שכל מקלה גופו שרי
ד"הרמ"א ועיין בשע"ת בזה שכתב בשם מהזק בזה להקל וכן משמע
דעת הג"כ במ"ת סימן כ"ה בסופו ע"ש * : אין עושיין מוגמר וכו'

אשר שבת דרוב הפוסקים ס"ל כדעה הראשונה ולא שנוהגין להס-
תעלותה ביום"ט הקדמנו כמה אחרונים שזריך לומר שלא יהיה במקום
הוא ביום"ט אסור להסם ע"י ישראל וע"י עכו"ם (כה) יש להקל וכו'
על הש לא שהקראל יקח מהמים לשחות מהם קאפט או להדי-
קתק ס"י פק"ג ורק שזריך לומר בכל זה (כו) שלא להוסיף אח"כ
ל' א' (כז) אדם מותר לטבול וכו' ר"ל אע"ג דכתי אסור להטביל
מהם שהם נראה כמנאן עמנו במים [גמרא] ועין לעיל סימן שס"ז

שער הציון

(יה) והדליתא לעיל בסוף סימן תק"ג לענין מילוי הדיו מים כ"ב מ"א ואף דכדריהא מלד דבעינן לענין קטן מותר להוסיף אח"כ וכן פאה' החפץ לענין זה אך כמה אחרונים העתיקו דברי המ"א לדינא [הגר"ו והחמד משה והח"א] וכן מוכח בביתור הגר"א ע"ש ואף בדאופן זה גם בשביל גדול היה מותר להרבות אדליתא לקמן בס' תקי"ב דמותר לישראל להרבות בשביל עבדו ושפחתו הכענים באותה קדירה שמבשל לעצמו (אבל מס' תקי"ג דממלא חבית מים אד"ש פאה' אלא קיומן אחד אין ראיה כ"ב דאפשר דהכא גרע משום שמניין צהדיא בשביל שניהם) נקט הרמ"א להרבות בשביל הקטן ונגדלו אף דענם התייחס היה מותר אבל ללא מעלת הוא דאח"כ יהיה אסור לחתוך גם וכמו שכתבנו בפנים דאפילו אם התייחס היה כל היתר נגמרי ביוון הרשע"א והרשע"א: (כב) הגר"א וע"א: (כג) א"ר וחמד משה ועי"ש פ"ב במרדכי גופא ודלא כמ"א: (כד) הגר"א: (כה) פמ"א העיקר הדיו ורק במקום שנהגו לאסור לא ראה להקל וכן דעת רע"א בחשוכה סימן י"ו ואף דיש אחרונים ממניין אם בזה מ"מ נראה דאין להחמיר בדלג"ה להרמב"ם ועוד כמה ראשונים עלם חתום ביו"ט לזרז רחל"ה כל הגוף הוא רק דרצון ועי" עוב"ם מממילא היו שנות נדבחה והוא יזרז מלוא וענין צבית מאיר ליו"ד סי' קל"ו דדעתו דלהם מים כדי להפיק יגיע הוא דבר השום לכל נפש וכענין זה מלד גם בחשוכה ג"כ מ"ת סי' ק"ג וגם בפמ"א במ"א בסימן זה מתחפץ בזה לופ"ו גם להסוף והרש"ש מותר ועי"ב עי"ב עי"ב בידאי אין להחמיר ומה שהעתיקו בשם השו"ע דלאסור להם ביו"ט א' לזרז בזה ג' משום דהא אפשר להם צביל יו"ט ג' גופא דהוא חול לגבי יו"ט ראשון: (כו) ואף שהוא עושה הרבה מ"מ עי" עוב"ם ולזרז מלוא אין להחמיר: (כז) דבזה אסור גבי מילוי מים. ונראה דאף בזה אין להחמיר רק כשמיחס העוב"ם ביו"ט א' לזרז ליל ג' אבל כשמיחס צביל ג' גופא עי" עוב"ם אין להחמיר בזה:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַר אֶת אֲמָרֵינוּ וְיִשְׁמַר אֶת אֲמָרֵינוּ וְיִשְׁמַר אֶת אֲמָרֵינוּ